

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

H03j, 5/32

Nr 31094

Kl. 21 a⁴, 75

Telefunken Gesellschaft für drahtlose Telegraphie m. b. H., Berlin

Odbiornik radiofoniczny, dostrajany za pomocą przycisków do pewnej liczby z góry określonych stacji nadawczych

Zgłoszono 26 września 1938

Udzielono 8 listopada 1942

Pierwszeństwo: 6 maja 1938 (Niemcy)

Znane są już odbiorniki, dostrajane do odbioru pewnej z góry oznaczonej stacji nadawczej za pomocą przycisków, wbudowanych w osłonę odbiornika. Znany jest również sposób strojenia odbiorników do pewnej z góry określonej stacji, polegający na tym, że zamiast kondensatora obrotowego stosuje się kondensatory stałe, o różnej pojemności, które dołącza się do obwodu strojonego odbiornika.

W odbiorniku według wynalazku pojemności stałe lub indukcyjności umieszcza się wraz z włączającymi je przyciskami w oddzielnej skrzynce, przymocowanej od zewnątrz do osłony odbiornika; pojemności stałe lub indukcyjności są przy tym do-

łączane do obwodów odbiornika za pomocą możliwie krótkich przewodów.

Konstrukcja odbiornika według wynalazku ułatwia seryjną budowę odbiorników, które, zależnie od potrzeby, albo mogą posiadać przyrząd do strojenia za pomocą przycisków, albo też mogą być pozbawione takiego przyrządu. Przyrząd do strojenia za pomocą przycisków ma prostą budowę, nie wymaga w odbiorniku specjalnego miejsca i może być z nim w łatwy sposób połączony. Ponieważ skrzynka, zawierająca dodatkowe pojemności, przylega swą ścianką bezpośrednio do ścianki osłony odbiornika, przeto między tymi pojemnościami dodatkowymi i obwodami odbiornika można łatwo wykonać krótkie połączenia. Uni-

ka się w ten sposób oddziaływać między poszczególnymi przewodami połączeniowymi, dużych pojemności tych przewodów itd., co umożliwia równoczesne strojenie za pomocą przycisków kilku obwodów odbiornika.

Na rysunku uwidocznił przykład wykonania odbiornika według wynalazku. Osłona E odbiornika posiada na przedniej ścianie otwór L na głośnik, skalę S i zwykłe gałki B_1 , B_2 i B_3 narządów rozrządczych. Osłona ta stoi na dwóch listewkach F_1 i F_2 . Do osłony przyśrubowana jest od spodu płaska skrzynka K , która posiada na przedniej ścianie szereg przycisków D , a wewnątrz szereg kondensatorów i ewentualnie również cewek indukcyjnych. Przy naciśnięciu przycisku włącza się, w jeden lub kilka strojonych obwodów odbiornika, zamiast kondensatora obrotowego kondensator stały o pojemności dobranej w ten sposób, że odbiornik zostaje nastrojony na określoną stację. W niektórych przypadkach — np. przy włączaniu stacji leżącej w innym zakresie fal — można oprócz kondensatora włączać dodatkowo cewki. Włączanie kondensatorów i cewek odbywa się za pomocą drążków łączeniowych, umocowanych na przyciskach i przesuwanych w swym kierunku podłużnym.

Dla utworzenia przewodzących połączeń między dodatkowymi kondensatorami lub cewkami a obwodami odbiornika, skrzynka K posiada w swej (nie uwidocznionej na rysunku) ścianie górnej otwory i kanały, przez które można przeprowadzić przewody, łączące narządy umieszczone w skrzynce z odbiornikiem. Osłona zaś odbiornika, dla zapewnienia pożądanego cyrkulacji powietrza, jest zwykle zaopatrzona na stronie spodniej w otwory lub szczeliny; przez te właśnie otwory mogą przechodzić również przewody połączeniowe.

Górną ściankę skrzynki K można również zaopatrzyć we wtyczki kontaktowe,

a odbiornik od spodu w odpowiednie gniazdko, dzięki czemu przy umocowywaniu skrzynki na osłonie odbiornika następują siłą rzeczy żądane połączenia. Połączenia wewnątrz odbiornika, które przy przyłączaniu skrzynki muszą być przerwane (np. połączenia kondensatora obrotowego), mogą być wykonane w postaci wyciąganych pałaków. Gniazdko w odbiorniku mogą być oczywiście również tak wykonane, aby przerywanie tych połączeń odbywało się samoczynnie przy przytwierdzeniu skrzynki.

Przy uruchomieniu pewnego określonego przycisku może następować ponowne dołączenie do obwodu lub obwodów odbiornika kondensatora obrotowego, dzięki czemu w tym przypadku możliwe jest ciągłe strojenie odbiornika za pomocą zwykłej gałki strojenia. Przyciski są w zwykły sposób tak ze sobą sprzężone, że przy uruchomieniu pewnego przycisku poprzednio wciśnięty przycisk powraca samoczynnie w swe położenie spoczynku. Kondensatory dołączane do obwodów za pomocą przycisków są nastawne, wskutek czego każdemu przyciskowi może być przydzielona według wyboru dowolna stacja. Kondensatory te są zbudowane mniej więcej na wzór zwykłych kondensatorów wyrównawczych, a nastawianie ich pojemności można uskutecznić przy pomocy śrubokrętu przez otwory w spodzie skrzynki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Odbiornik radiofoniczny, dostrajany za pomocą przycisków do pewnej liczby z góry określonych stacji nadawczych, przy czym to dostrajanie uskutecznia się wskutek dołączenia do obwodów odbiornika odpowiednio dobranych kondensatorów stałych lub cewek indukcyjnych, znamienny tym, że te stałe kondensatory lub cewki indukcyjne są umieszczone wraz z włączającymi je przyciskami w oddzielnej

skrzynce (*K*), przymocowanej na zewnętrznej stronie osłony (*E*) odbiornika.

2. Odbiornik według zastrz. 1, znamieny tym, że skrzynka (*K*), mieszcząca kondensatory, cewki i przyciski, jest umieszczona na spodniej ścianie osłony odbiornika.

3. Odbiornik według zastrz. 1, znamieny tym, że skrzynka, mieszcząca kondensatory, cewki i przyciski, posiada w ścianie zwróconej ku osłonie odbiornika otwory lub rowki, przez które, względnie przy pomocy których, przeprowadzone są przewody, łączące narządy znajdujące się w skrzynce z odpowiednimi obwodami odbiornika.

4. Odbiornik według zastrz. 1 i 3, znamieny tym, że skrzynka, mieszcząca kondensatory, cewki i przyciski, posiada na swej ścianie, zwróconej ku osłonie odbiornika, wtyczki względnie gniazdka, połączone z narządami znajdującymi się w skrzyn-

ce, osłona zaś odbiornika posiada w miejscu przyłączenia skrzynki odpowiednio gniazdka lub wtyczki, połączone z obwodami odbiornika, dzięki czemu odpowiednie połączenia pomiędzy narządami umieszczonymi w skrzynce a obwodami odbiornika następują samoczynnie przy przytwierdzaniu skrzynki do odbiornika.

5. Odbiornik według zastrz. 1, znamieny tym, że skrzynka, mieszcząca kondensatory, cewki i przyciski, posiada w swej ścianie nie przylegającej do odbiornika otwory lub wycięcia, w celu ułatwienia nstawiania pojemności kondensatorów lub indukcyjności cewek, umieszczonych w skrzynce.

Telefunken Gesellschaft
für drahtlose Telegraphie
m. b. H.

Zastępca: inż. W. Römer
rzecznik patentowy

